

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Iustè excæcari eos, qui lumen à se repellunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

illam hæreditatem. Illi ergo qui se reum fecit inferni, non solum nihil nisi pœnam debet, sed etiam incipit consuetam curam, consueta auxilia, quæ antè ei impendebat, subducere. Sicut igitur paralyticus se erigere, sine subleuante, non potest, ita neque sine diuino auxilio interno potest surgere peccator; sed in sordibus suis jacet, atq; in iisdem se se identidem volutat. Habet, quod elegit; caret gratiâ, quam toties repudiauit. Quis cani manum iterum porrigat, in aqua periclitanti, quam sensit toties morsu sauciatam? Et tamen Deus peccatori manum toties porrectam non statim negat: quid mirum, si tandem neget? Mordent DEVM, & conuicijs proficiunt impij, cum ab eo ad pœnitentiam excitantur. Nimirum, quia *conuersi sunt in arcum prauum. In iram concitauerunt eum.* Quis arcum prauum non abijciat, qui tela retorsum torquet in jaculantem? Surdo loqui, est oleum & operam perdere.

Psal. 77. 57.

Horat. lib. 1.
epist. ad
Meczn.

*Nemo adeò ferus est, ut non mitescere possit,
Si modò cultura patientem accommodet aurem.*

At ubi quis aspidi similis est, obturanti aures suas, ibi frustra sunt omnes incantationes.

IV.

Lacertulam aiunt hominis amantem, consuesse, cum serpens dormienti imminet, auriculam eius mordere, non ut venenet, sed ut soporem illi excutiat, doceatque vitare malum, quod virulentus anguis machinatur. Piger, & lacertæ amorem non agnoscens, molestè fert, suam quietem turbari. Quare sæpe, neglecto serpente, lacertulam persequitur, & occidit. Idem contingit mortalibus, peccandi consuetudine excæcatis. Excitat eos diuina gratia, ut serpentis antiqui astutiam declinent. Sed illi, in periculo suo dormire assueti, molestè ferunt, se excitari. Indignantur, si eos officij sui quis admoneat; ocludunt aures, ostendunt dentes, denique omnia cælestia execrantur. Quid faciat Deus? an semper patiatur se contemni, ut iam non putetur amplius esse Deus, qui scelerum iudex & vindex existat? Clamat eius iustitia, clamant Angeli de caelo, clamant ex inferno cacodæmones, clamant in terris, qui injuriam sustinent: *Exurgat DEVS, & dissipentur inimici eius.* Quid mirum, si audiat has voces? si in inimicos suos exardescat? Neque opus est diu de-

Psal. 67. 3.

armis

armis circumspicere. Quos deserit, punit. Dum manum suam subducit, extendit; & satis graviter percutit, dum non succurrit. Cùm enim mens humana, ad res divinas, noctuæ instar, caliget; neque eas ita intelligere possit, ut voluntas inflammetur, atque in affectum effervescat; divina luce collustrandus est animus, ne obscure confuseque, sed perspicuè & congruè apprehendat ea, quæ pertinent ad salutem; itemque ne bene apprehensa cognitaque, naturæ vitio, ad sensus & vanitatem tracta, citò obliteret. Igitur, ne animus radio affectus rerum supernaturalium ad terrena relabatur, præter inspirationem & illuminationem, exigit opem divinam, qua phantasia juvetur, eleuetur, & applicetur, ad ea, quæ illustratione cognovit, ita assiduè imaginanda, ut affectus sequatur. Hoc pacto facilè est despiciere fluxa, & æterna bona appetere; sicut difficile, immò impossibile, sine hoc auxilio, non ferri in divitias, voluptates illicitas, & ambitiones: si enim hæc talia assiduà cogitatione æstimentur, neque aqua aliunde infundatur, non potest non incendi humana cupiditas. Sufficit ergo divinæ justitiæ, lumen toties impij malitia extinctum non ampliùs reaccendere. Postquàm monuit, postquam manum extendit, postquam gratiam toties obtulit sufficientem, cur non tandem volentes sinat in tenebris ambulare, offendere, cadere? Solem in ipso meridie obscuravit, *Luc. 23. 45.* & quodammodo extinxit, cùm Christus occideretur: occiditur autem Christus, quoties gratia, quam ille sanguine suo promeruit, pedibus conculcatur; an non igitur meritò divinum lumen extinguat, &, velut Ægyptijs, palpabiles tenebras inducat? *Exod. 10. 21.*

Cæcum ducebat baculo puer, & sequi nolentem, quàm eundem erat, etiam trahebat; cùm cæcus ira percitus, eo ipso baculo ducem suum abigebat, idque sæpiùs fecerat. Abactus toties puer redire noluit. Cecidit ergo in præterfluentem duce destitutus, puero clarissimis cachinnis applaudente. Qui spectaculo aderant, omnes dixere, cæcum ruinâ suâ dignum esse: si enim non voluisset labi, ducem à se repellere non debuisset. Quæ homines salutis causa debent operari, exequi non possunt sine divina directione; cùm executio à plurimis non rarò rebus pen-

Gggg 2 deat,

V.